

godt Haab om, at Forhandlingen med det vil føre til et Resultat.

Hauge: Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) henvendte nogle Ord til Socialdemokratiet og til det andet Regeringsparti, idet han formanede os til ikke fremdeles at skræmme. Han begyndte med at gøre den Bemærkning, at der var sket den Forandring i vor Optræden fra før til nu, at medens vi før havde skræmmet med, som han sagde, det røde Spøgelse, havde vi ikke gjort det i Dag, og saa vidt jeg kunde forstaa, var han særdeles tilfreds med denne Forandring. Dog var han ikke bange, hvis vi skulde fortsætte med at skræmme, og han betydede os, at det overhovedet ikke vilde gøre noget Indtryk paa ham eller hans, om vi fremstillede Forholdene som overordentlig vanskelige og sagde, at det kunde være farligt Spil at drive Konfliktten til det yderste. Jeg vil hertil sige, at det er vistnok rigtigt nok, at det konservative Parti ikke er bange. Derimod tror jeg ikke, det er rigtigt, hvis man tillige vil sige, at det har været klart-seende. Jeg anser det for at være overordentlig uheldigt af det konservative Folkeparti, at indlede en Aktion som den, der har indledet eller været med til at indlede, paa det Grundlag, at Folketingets, det folkevalgte Tings Indflydelse skulde forringes, medens Landstingets Indflydelse skulde forøges. Vi har fra vor Side gjort opmærksom paa, at en Politik paa det Grundlag var ikke blot lidet heldig, men i høj Grad forkastelig og navnlig paa nærværende Tidspunkt kunde faa meget farlige Følger. Naar Alverdens Arbejderbefolkning sætter store Forhaabninger til det, der sker rundt omkring, er det forstaaeligt, at det brede Lag af Befolkningen her i Landet ikke vilde føle sig tilfredsstillet ved, at man skruede Udviklingen tilbage, at man faktisk forringede Forfatningen, satte det folkevalgte Tings Myndighed ned, medens man samtidig gjorde Landstinget stærkere.

Det er det, vi har gjort opmærksom paa var farligt, og vi har advaret de Herrer imod at fortsætte med og fuldbyrde den Aktion, som de havde indledet. Det forekommer mig ogsaa, at vore Advarsler har ført til et Resultat, i hvert Tilfælde skønnede jeg, at det ærede 7de Medlem for Aal-

borg Amt (Birck) i Dag talte paa en helt anden Maade end forrige Gang, da Spørgsmaalet var til Behandling her i Tinget. Det glædede jeg mig over, fordi jeg haaber, at man, som Forholdene nu ligger, maa naa til en Forstaaelse. Det er ikke, fordi Socialdemokratiet partimæssig set vil have nogen Fordel af at fortsætte sammen med det radikale Venstre som Regeringsparti, men vi føler, saaledes som Forholdene er her i Landet, Forpligtelse til fortsat at paatage os det Ansvar, som vi har været med til at bære i de forløbne Krigsaar. Jeg tror, at alle, der vil erkende de faktiske Forhold, maa indrømme, at Socialdemokratiet vilde have haft det langt lettere ved at staa i Opposition ved andre Lejligheder under Krigsperioden end nu og i de nærmeste Maaneder. Men vi har ikke tidligere unddraget os de Forpligtelser, som Forholdene nu en Gang har lagt paa os, og agter heller ikke at gøre det i Fremtiden. Men en Betingelse for, at vi fortsat kan være med til at føre Landet over de sidste Vanskeligheder paa det Grundlag, vi hidtil har været med til, er, at det Folketingsflertal, der nu en Gang findes i Kraft af den Vælgernes Dom, der fandt Sted for et Aar siden, virkelig bevarer sin Myndighed og sin forfatningsmæssige Ret. De Vilkaar, vi hidtil har haft at arbejde under, maa vi fortsat kræve at arbejde under, ellers vil vort Arbejde være forgæves. Derfor glædede jeg mig over de Udtalelser, det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt fremførte. De vidnede om Forstaaelse af det ønskelige i, netop som Forholdene ligger her i Landet, og som Forholdene ligger i Europa, at naa til en Forstaaelse og ikke just nu, som hele det danske Folk helst skulde samles i Enighed om et stort nationalt Maal, at splittes uden Udsigt til i den nærmeste Fremtid igen at kunne raabe hinanden op.

J. C. Christensen: Ligesom jeg ved mine første Udtalelser omhyggelig undgik at komme ind paa den Strid, der har været ført i Anledning af de Forhold, vi her taler om, vil jeg nu undlade at svare paa de politiske Bemærkninger, som fremkom fra den sidste ærede Taler (Hauge). Jeg vil haabe, at der ved Forhandling om denne Sag kan opnaas Overenskomst. Skulde det Haab briste, bliver der saa vist